

Oyunla Öğrenme *****

İnsanın en önemli, belki de *tek* öğrenme yolu *oyunlar*. Okul sınavları ve notlarıyla oyun, ama sıkıcı bir oyun. Ben sıkıldım.

Öğrendiğim pek çok şeyi diğer oyunlarından, genellikle strateji oyunlarından öğrendim. İnsanın sebep sonuç ilişkilerini öğrenmesi için güzel örnekler, bir organizasyonu idare etmek için neler gereklidir, kaynak dağılımını nasıl yapmalısın? Veya daha gerçekçi olanlarında coğrafyanın savaşa etkisi nasıldır?

İşi bunları *ezberlemek* olanlar var. *Kurmaylık* sınavlarına giriyorlar mesela, iyi *Hearts of Iron* gibi ikinci dünya savaşı simülasyonlarında silahların özelliklerini bilmek gerekiyor, bunları öğrenip, sınavda cevaplıyorlar.

Tüm öğrenmeyi oyunlaştırmak, bir yandan da hayatla bütünleştirmek lazım. Talebe *bunu neden öğreniyorum?* sorusunu sormayacak, çocuklar falanca takımın futbolcularını öğrenirken böyle sorular soruyorlar mı? Şarkı öğrenirken soruyorlar mı? Neden tarih öğrenirken, matematik öğrenirken sormak ihtiyacındalar? Çünkü oynanan oyun sıkıcı.

Britanya *****

Britanya'nın dünyayı yönettiğine inananlardan mısın? Kraliçe'nin tüm dünyayı idare ettiğine iman ediyor musun? Kendi ülkesini bir arada tutamayan bir kraliçenin, dünyayı idare ettiğine inanacak kadar dünyadan ve tarihten kopuk musun?

Brexit'in Kraliçe tarafından üretilmiş bir tezgah olduğuna inanıyor musun? İskoçya'nın bağımsızlık arzusunu nasıl açıklayacaksın? Neden sonuçları itibariyle riskli bir işe girdiğini?

Dünyayı tek bir merkezin yönettiğine inanan kişinin bu merkezi her olayda biraz daha revize etmesi gerekir. Bu soruları sorup durmamın manası yok aslında, ancak bu ülkede bu çeşit kurgular *fikir* namına piyasaya sürülünce, sen de onların kurgunun imkansızlığını düşünmek zorunda kalıyorsun.